

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 14323

гр. София, 25.04.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав, в
закрито заседание на 25.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

като разглежда дело номер **9098** по описа за **2024** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК.

Образувано е по молба на Областния управител на област С., с която се иска изменение на решение № 4846/12.02.2025 г., постановено по адм. д. № 9098 по описа за 2024 г. на Административен съд - София град, в частта за направените по делото разноси.

Твърди се в молбата, че присъденото в полза на жалбоподателя адвокатско възнаграждение е прекомерно, като позовавайки се на решение на СЕС от 25.01.2024 г. счита, че решаващият делото съд е следвало да откаже да приложи националната правна уредба по Наредба №1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, вземайки предвид обема и вида на действително извършените по делото процесуални действия от страна на упълномощения адвокат. Изтъква се, че присъденото адвокатско възнаграждение е прекомерно, тъй като не съответства на фактическата и правна сложност на делото. Поддържа се, че договореният адвокатски хонорар следва да бъде съответен на обема на правната защита, необходима на жалбоподателя за защита на неговите интереси. Искането към съда е да се постанови определение, с което да се измени решението в частта му за разноските и да се намалят същите.

В срока по чл. 248, ал. 2 от ГПК насрещната страна е представила писмен отговор, с който изразява становище за неоснователност на искането за изменение на решението в частта за разноските му.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно чл. 248 ГПК във връзка чл.144 АПК, в срока на обжалване, съдът, по искане на страните, може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

Молбата за изменение на решението е подадена в срока по чл. 248 ГПК, от лице, имащо правен интерес и е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

С Решение № 4846 от 12.02.2025 г. съдът по жалба на Т. Г. К. е отменил мълчалив отказ на Областния управител на област С., постановен по заявление с вх. № ОА23-10016/20.08.2024 г. за

издаване на удостоверение за наличие или липса на акт за държавна собственост на недвижими имот, находящ се в [населено място], [жк], [жилищен адрес] представляващ апартамент № 14, с идентификатор 68134.4361.217.12.14 по кадастралната карта, одобрена със заповед № РД-18-14/06.03.2009 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър и е осъдил областната администрация на област С. да заплати на жалбоподателя разноски в размер на 1200 лева, представляващи адвокатско възнаграждение и 10 лева за държавна такса.

Неоснователно е оплакването, че произнасянето на съда е в противоречие с решение на СЕС по дело № С-438/22 от 25.01.2024 г. Съгласно приетото в практиката на ВКС - така напр. Определение № 2995/13.06.2024 г. по гр.дело № 777/2024 г. на ВКС, ГО, което се споделя напълно и от настоящия състав на съда, националният закон задължава съда да отхвърли възражението по чл. 78, ал. 5 ГПК, когато установи, че адвокатското възнаграждение е уговорено в минимално определения размер с Наредба №1/09.07.2004 г., или макар възражението да е основателно, да намали отговорността на страната, предизвикала спора, до минимално определения размер. Ето защо и зачитайки решението на СЕС всеки национален съд е длъжен да не прилага ограничението по чл. 78, ал. 5 ГПК, но само ако се установи, че трудът на адвоката е бил съществено надценен. А в настоящия случай за такова надценяване не може да става дума, тъй като упълномощеният от жалбоподателя адвокат е депозирал жалба, в която подробно и изчерпателно е изложил доводи и съображения за незаконосъобразност на мълчаливия отказ на областния управител на област С., явил се е съдебно заседание, поради което и съдът намира, че не може в никакъв случай да се счита, че трудът на адвоката е съществено надценен с оглед спецификата и сложността на правния спор между страните. Присъдено адвокатско възнаграждение в размер на сумата от 1200 лева освен, че е обичайно за пазара, е и малко над минималното, съобразно Наредба №1/09.07.2004 г., приложима към дата на приключване на устните състезания по делото.

По-горните съображения съдът намира за неоснователно възражението на процесуалния представител на Областния управител на област С., че присъдените с решението разноски не съответстват на фактическа и правна сложност на делото и обема на осъществената правна защита, поради което и не са налице предпоставките за намаляване на адвокатското възнаграждение.

Воден от горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без уважение искането на Областния управител на област С. за изменение на решение № 4846 от 12.02.2025 г., постановено по адм. д. № 9098/2024 г. по описа на Административен съд - София град, в частта за присъдените в полза на Т. Г. К. разноски.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: